

TJUGOTREDJE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 10 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 5:1-8

Man säger att det förekommer otukt bland er, till och med sådan otukt som inte finns ens bland hedningarna, nämligen att någon lever ihop med sin fars hustru. Men ni är sturska, fast ni borde ha blivit förtvivilade och stött ut den som gjort sig skyldig till detta. Själv har jag redan – som om jag hade varit där, frånvarande till kroppen men närvarande till anden – fällt domen över den skyldige, i vår herre Jesu namn, när ni och min ande kom samman och vår herre Jesu Kristi kraft var med oss: en sådan person skall överlämnas åt Satan så att hans kropp går under för att hans ande skall bli räddad på Herrens dag.

Ni har ingen anledning att skryta. Vet ni inte: lite surdeg får hela degen att jäsa. Rensa bort den gamla surdegen så att ni blir en ny deg. Ni är ju osyrade, för vårt påsklamm, Kristus, är slaktat. Låt oss därför fira högtid, inte med gammal surdeg, inte med onskans och fördärvets surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade bröd.

Responsoriepsalm

Ps 5:5-7, 12 (R. 9a)

R. Led mig i din rättfärdighet.

Du är inte en Gud som kan tåla gudlöshet,
den som är ond får inte bo hos dig.
Du hatar alla ogärningsmän,
inga övermodiga består inför dina ögon. R.

Du förgör dem som talar lögn,
de blodgiriga och falska är en styggelse för Herren. R.

Låt alla dem glädjas som tar sin tillflykt till dig,
evigt må de jubla, ty du beskyddar dem,
i dig må de fröjda sig, de som älskar ditt namn. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Luk 6:6-11

En sabbatsdag gick Jesus in i synagogan och undervisade. Där satt en man med förtvinad högerhand. De skrifflärda och fariseerna höll ögonen på Jesus för att se om

han skulle bota någon på sabbaten; de ville ha något att anklaga honom för. Men han visste vad de hade för tankar och sade till mannen med den förtvinade handen: »Stig upp och kom hit.« Då reste han sig och gick fram, och Jesus sade till dem: »Säg mig, vad är tillåtet på sabbaten, att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller att utsläcka liv?« Han såg sig omkring på dem alla och sade till mannen: »Håll fram handen.« Det gjorde han, och strax var handen bra igen. Men de blev utom sig och började tala med varandra om vad de skulle göra med Jesus.

TISDAG DEN 11 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 6:1-11

Hur kan någon av er som ligger i tvist med en broder komma på tanken att processa inför de orättfärdiga och inte inför de heliga! Vet ni inte att de heliga skall döma världen? Och om ni skall döma världen, duger ni då inte till att döma i småsaker? Vet ni inte att vi skall döma änglar? Då bör vi väl klara av vardagliga tvister. Men när ni nu har sådana tvister, då tar ni till domare folk som församlingen ser ner på. Ni borde skämmas! Finns det då ingen bland er som är klok nog att döma mellan två kristna bröder? I stället processar broder mot broder, och detta inför otroende! Redan det att ni processar med varandra är ett nederlag för er. Varför finner ni er inte hellre i en oförrätt? Varför tar ni inte hellre en förlust? I stället vållar ni andra orätt och förluster – era egna bröder. Har ni glömt att ingen orättfärdig skall få ära Guds rike? Låt inte bedra er. Ingen som lever i otukt eller avguderi eller hor eller homosexualitet, i tjuvaktighet och själviskhet, ingen som dricker, som är ovettig och utsuger andra – ingen sådan får ära Guds rike. Så har somliga av er levt, men ni har låtit tvätta er rena, ni har helgats och gjorts rättfärdiga genom herren Jesu Kristi namn och genom vår Guds ande.

Responsoriepsalm

Ps 149:1-6a, 9b (R. 4a)

R. Herren har behag till sitt folk
eller: Halleluja.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
hans lov i de trognas församling.

Israel skall glädjas över sin skapare,
Sions barn jubla över sin konung. R.

De skall lova hans namn under dans,
lovsjunga honom till puka och harpa.
Herren har behag till sitt folk,
han kröner de kuvade med seger. R.

De trogna gläds och ger honom ära,

de jublar på sina läger.
Guds lov är i deras mun.
Till härlighet blir det för alla hans trogna. R.

Halleluja

Jfr Joh 15:16

V. Jag har utvalt er och bestämt er till att bära frukt,
frukt som består, säger Herren.

Evangelium

Luk 6:12–19

Jesus gick upp på berget för att be, och natten igenom bad han till Gud. När det blev dag samlade han sina lärjungar, och bland dem valde han ut tolv, som han kallade apostlar: Simon, som han också gav namnet Petrus, och hans bror Andreas, Jakob, Johannes, Filippos, Bartolomaios, Matteus, Tomas, Alfaios son Jakob, Simon, som kallades seloten, Jakobs son Judas och Judas Iskariot, han som blev förrädare.

Sedan gick han ner tillsammans med dem och stannade på ett ställe på slätten. Där var en mängd lärjungar till honom, och en stor folkmassa från hela Judeen och Jerusalem och från kustlandet vid Tyros och Sidon hade kommit för att lyssna på honom och få sina sjukdomar botade. De som plågades av orena andar blev hjälpta, och hela hopen försökte röra vid honom, ty det gick ut kraft från honom, och han botade alla.

ONSDAG DEN 12 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 7:25–31

I fråga om dem som lever ogifta har jag ingen befallning från Herren. Men jag kan ge ett råd tack vare den tilltro som Herren i sin barmhärtighet har visat mig. Jag anser alltså detta vara bäst i den svåra tid som nu är inne – det är bäst att leva på det viset. Är du bunden vid en kvinna, sök då inte att bli löst. Har du blivit löst från en kvinna, sök då inte att finna någon annan. Men om du gifter dig är det ingen synd. Och om den ogifta kvinnan gifter sig är det ingen synd. Men de som gör så kommer att få det svårt här på jorden, och jag vill inte kräva för mycket av er. Men det säger jag, bröder: tiden krymper. Även de som har en hustru måste nu leva som om de ingen hade, de som gråter som om de inte grät, de som gläder sig som om de inte glädde sig, de som köper något som om de inte fick behålla det och de som lever i världen som om de inte levde av den. Ty den värld som nu är går mot sitt slut.

Responsoriepsalm

Ps 45:11–12, 14–17 (R. 11a)

R. Hör, dotter, och vänd hit ditt öra.

Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt öra:
Glöm nu ditt folk och din faders hus,

så att konungen får ha sin lust i din skönhet,
ty han är din herre, och för honom skall du falla ned. R.
Idel härlighet är konungadottern i gemaket:
av guldvirkat tyg består hennes dräkt,
i brokigt vävda kläder förs hon till konungen.
Jungfrur, hennes väninnor, följer henne,
de leds in till dig. R.

Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats.
Dina söner skall träda i dina fäders ställe,
du skall sätta dem till furstar överallt i landet. R.

Halleluja

Luk 6:23ab

V. Gläd er och dansa av fröjd,
ty er lön blir stor i himlen.

Evangelium

Luk 6:20–26

Vid den tiden lyfte Jesus blicken, såg på sina lärjungar och sade: »Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike. Saliga ni som hungrar nu, ni skall få äta er mätta. Saliga ni som gråter nu, ni skall få skratta. Saliga är ni, när man för Människosönens skull hatar er och stöter bort er och smädar er och gör ert namn avskytt. Gläd er på den dagen och dansa av fröjd, ty er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde ju deras fäder med profeterna.

Men ve er som är rika, ni har fått ut er glädje. Ve er som är mätta nu, ni skall få hungra. Ve er som skrattar nu, ni skall få sörja och gråta. Ve er när alla berömmar er. På samma sätt gjorde ju deras fäder med de falska profeterna.«

TORSDAG DEN 13 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 8:1b–7, 11–13

Kunskapen gör oss uppblåsta, det som bygger upp är kärleken. Den som tror sig ha kunskap har ännu inte fått den rätta kunskapen, men den som har kärlek, han är känd av Gud. När det alltså gäller frågan om man får äta kött som har offrats åt avgudar, vet vi att det inte finns någon avgud i världen och ingen annan gud än den ende. Ty även om det finns så kallade gudar, i himlen eller på jorden – och det finns ju många gudar och många herrar – så har vi bara en Gud, fadern från vilken allting utgår och som är vårt mål, och bara en herre, Jesus Kristus genom vilken allt är till och genom vilken vi är till.

Denna kunskap finns dock inte hos alla. Somliga sitter så fast i sin gamla avgudatro att de äter köttet just som offerkött, och det tynger deras samvete, osäkert som det är. Då går den osäkre förlorad genom din kunskap, denne broder som Kristus har dött

för. Om ni på detta sätt försyndar er mot era bröder och våldför er på deras osäkra samveten, syndar ni mot Kristus. Alltså: om maten bringar min broder på fall, avstår jag från kött för evigt för att inte bli orsak till min broders fall.

Responsoriepsalm

Ps 139:1-3, 13-14b, 23-24 (24b)

R. Herre, led mig på den eviga vägen.

Herre, du utrannsakar mig och känner mig,
du känner mig, vare sig jag sitter eller står,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så underbart.
Detta vet jag: förunderliga är dina verk. R.

Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta,
pröva mig och känn mina tankar,
och se till, om jag är stadd på en olycksväg,
och led mig på den eviga vägen. R.

Halleluja

1 Joh 4:12

V. Om vi älskar varandra, är Gud alltid i oss,
och hans kärlek har nått sin fullhet i oss.

Evangelium

Luk 6:27-38

Vid den tiden sade Jesus: »Till er som vill lyssna säger jag: Älska era fiender, gör gott mot dem som hatar er. Välsigna dem som förbannar er och be för dem som skymfar er. Slår någon dig på ena kinden, så vänd också fram den andra. Tar någon ifrån dig manteln, så hindra honom inte från att ta skjortan också. Ge åt alla som ber dig, och tar någon det som är ditt, så kräv det inte tillbaka. Så som ni vill att människor skall göra mot er, så skall ni göra mot dem. Skall ni ha tack för att ni älskar dem som älskar er? Också syndare älskar dem som visar dem kärlek. Skall ni ha tack för att ni gör gott mot dem som gör gott mot er? Också syndare handlar så. Och skall ni ha tack för att ni lånar åt dem som ni tror kan betala tillbaka? Också syndare lånar åt syndare för att få samma belopp tillbaka. Nej, älska era fiender, gör gott och ge lån utan att hoppas få igen. Då skall er lön blir stor, och ni skall bli den Högstes söner, ty han är själv god mot de otacksamma och onda. Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig.

Döm inte, så skall ni inte bli dömda. Förklara ingen skyldig, så skall ni inte dömas skyldiga. Frikänn, så skall ni bli frikända. Ge, så skall ni få. Ett gott mått, packat, skakat och rågat skall ni få i er mantel. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.«

FREDAG DEN 14 SEPTEMBER

DET HELIGA KORSETS UPPHÖJELSE

Fest

Man väljer en av följande läsningar:

Läsning

4 Mos 21:4–9

Israel bröt upp från berget Hor och tog vägen åt Röda havet till för att gå omkring Edoms land. Men under vägen blev folket otåligt. Och folket talade mot Gud och mot Mose och sade: »Varför har ni fört oss upp ur Egypten, så att vi måste dö i öknen? Här finns ju varken bröd eller vatten, och vår själ vämjens vid den usla föda vi får.« Då sände Herren giftiga ormar bland folket, och dessa bet folket. Och mycket folk i Israel blev dödat. Då kom folket till Mose och sade: »Vi har syndat därmed att vi talade mot Herren och mot dig. Be till Herren att han tar bort dessa ormar från oss.« Och Mose bad för folket. Då sade Herren till Mose: »Gör dig en orm och sätt upp den på en stång. Sedan må var och en som har blivit ormbiten se på den, så skall han bli vid liv.« Då gjorde Mose en orm av koppar och satte upp den på en stång. När sedan någon hade blivit biten av en orm, såg han upp på kopparormen och blev så vid liv.

eller

Läsning

Fil 2:6–11

Kristus Jesus ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud, utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa, gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre, Gud fadern till ära.

Responsoriepsalm

Ps 78:1–2, 34–38 (R. jfr 7b)

R. Glöm inte Herrens verk!

Lyssna, mitt folk, till min undervisning,
bøj era öron till min muns ord.
Jag vill öppna min mun till lärorikt tal,

uppenbara förborgade ting från fordom. R.

När han dräpte folket, frågade de efter honom
och vände om och sökte Gud.
De tänkte då på att Gud var deras klippa
och att Gud den Högste var deras förlossare. R.

De talade inställsamt för honom med sin mun
och hycklade för honom med sin tunga.
Men deras hjärtan höll sig inte ståndaktigt vid honom,
och de var inte trogna i hans förbund. R.

Dock, han är barmhärtig,
han förlåter missgärning,
och han vill inte fördärva.
Därför avvände han ofta sin vrede,
han lät ej hela sin förtörnelse bryta fram. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 651

Halleluja

V. Vi tillber dig, Herre Jesus Kristus, och prisar dig,
ty genom ditt kors har du återlöst världen.

Evangelium

Joh 3:13–17

Vid den tiden sade Jesus till Nikodemos: »Ingen har stigit upp till himlen utom den som stigit ner från himlen: Människosonen. Liksom Mose hängde upp ormen i öknen, så måste Människosonen upphöjas för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom.«

LÖRDAG DEN 15 SEPTEMBER

JUNGFRU MARIAS SMÄRTOR

Minnesdag

Sekvensen *Stabat mater* kan sjungas före (Halleluja och) evangeliet.

Läsning

Heb 5:7–9

Under sitt liv på jorden uppsände Kristus med höga rop och tårar enträgna böner till den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd därför att han böjde

sig under Guds vilja. Fast han var son lärde han sig lyda genom att lida, och när han hade fullkomnats blev han för alla som lyder honom den som bringar evig frälsning.

Responsoriepsalm

Ps 31:2-6, 15-16, 20 (R. 17b)

R. Hjälp mig, Herre, i din nåd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam,
befria mig i din rättfärdighet.

Vänd ditt öra till mig, skynda att rädda mig,
var mig en fast klippa, en borg som blir min räddning. R.

Ty du är mitt bergfäste och min borg,
och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig.

Du skall dra mig ur det nät som de lade ut för mig,
ty du är mitt värn.

I din hand befaller jag min ande,
du befriar mig, Herre, du trofaste Gud. R.

Men jag förtröstar på dig,
Herre, jag säger: »Du är min Gud.«

Min tid står i dina händer,
rädda mig från mina fienders hand
och mina förföljare. R.

Stor är din godhet,
den du förvarar åt dem som fruktar dig,
och i allas åsyn bevisar dem
som tar sin tillflykt till dig! R.

Sekvens

1. Under korset står Maria
sörjande vid sonens sida
där han dör för syndig värld.
2. Jesu plågor henne bränner
och hon modershjärtat känner
genomborrat av ett svärd.
3. O hur sorgsen, hur bedrövad
övergiven, tröst berövad
är Guds moder i sin nöd!

4. Vem kan fatta vad hon lidit
och hur hennes hjärta svidit
under sonens bittra död.
5. För oss fallna människor plågad
smärtans kalk, till brädden rågad,
hon nu sonen tömma ser,
6. och hon hör emellan ropen
från den grymma pöbelhopen
hur han till sin Fader ber.
7. Kunde nu mitt hårda hjärta
känna något av din smärta
och din övergivenhet.
8. Kunde jag med dig få känna
Jesu kval mitt hjärta bränna
i hans dödsstunds bitterhet.
9. Jesu moder vid din sida
vill jag stå och med dig lida
i min Herres bittra nöd.
10. Här vid korset vill jag dröja
och i ödmjukhet mig böja
för hans lidande och död.
11. Bed för mig att jag må lära
att med Jesus korset bära
när min sista timme slår.
12. Bed att jag ej honom sviker
och ej från hans sida viker
tills jag evigt målet når.

Halleluja

V. Salig är du jungfru Maria,
som utan död fick martyriets segerkrans
under Herrens kors.

Evangelium

Joh 19:25–27

Vid Jesu kors stod hans mor och hennes syster, Maria som var gift med Klopas och Maria från Magdala. När Jesus såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade, sade han till sin mor: »Kvinna, där är din son.« Sedan sade han till lärjungen: »Där är din mor.« Från den stunden hade hon sitt hem hos lärjungen.

eller:

Evangelium

Luk 2:33–35

Jesu far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

TJUGOFJÄRDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 16 SEPTEMBER

Första läsningen

Jes 50:5–9a

När Herren Gud öppnade mina öron
gjorde jag inte motstånd,
drog mig inte undan.
Jag lät dem prygla min rygg
och slita mig i skägget,
jag gömde inte ansiktet
när de skymfade mig och spottade på mig.
Herren Gud hjälper mig,
därför känner jag inte skymfen,
därför gör jag mitt ansikte hårt som flinta,
jag vet att jag inte blir sviken.
Han som skaffar mig rätt är nära.
Vem söker sak med mig?
Låt oss mötas inför rätta.
Vem vågar vara min motpart?
Må han stiga fram.
Ja, Herren Gud hjälper mig,
vem kan då få mig fälld?

Responsoriepsalm

Ps 116:1–9 (R. jfr 9)

R. Jag får vandra inför Herren i de levandes land.

Jag älskar Herren, ty han har hört
min bön om förskoning.
Han lyssnade till mig

när jag ropade. R.

Dödens snaror omgav mig,
dödsrikets fador nådde mig,
jag var i nöd och förtvivlan.

Jag åkallade Herren:
Herre, rädda mitt liv! R.

Herren är nådig och rättfärdig,
vår Gud är barmhärtig.
Herren bevarar de oskyldiga,
jag var hjälplös, och han räddade mig. R.

Kom till ro, min själ,
Herren har varit god mot mig.
Han räddade mig från döden,
mitt öga från tårar,
min fot från att snava.
[Jag får vandra inför Herren
i de levandes länder.] R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 674

Andra läsningen

Jak 2:14-18

Mina bröder, vad hjälper det om någon säger sig ha tro men inte har gärningar? Inte kan väl tron rädda honom? Om en broder eller syster är utan kläder och saknar mat för dagen, vad hjälper det då om någon av er säger: »Gå i frid, håll er varma och ät er mätta«, men inte ger dem vad kroppen behöver? Så är det också med tron: i sig själv, utan gärningar, är den död.

Nu kanske någon frågar: »Har du tro?« – Ja, och jag har gärningar. Visa mig din tro utan gärningar, så skall jag med mina gärningar visa dig min tro.

Halleluja

Gal 6:14

V. Jag vill aldrig någonsin berömma mig av annat än vår Herre Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst och död för mig och jag för världen.

Evangelium

Mark 8:27-35

Vid den tiden gick Jesus och hans lärjungar bort till byarna kring Caesarea Filippi. På vägen frågade han dem: »Vem säger människorna att jag är?« De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia, andra att du är någon av profeterna.« Då frågade han dem: »Och ni, vem säger ni att jag är?« Petrus svarade: »Du är Messias.« Men han förbjöd dem strängt att tala med någon om honom.

Därefter började han undervisa dem och sade att Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och överstepresterna och de skrifflärda och bli dödad och uppstå efter tre dagar. Detta sade han helt öppet. Petrus drog honom då åt sidan och började förebrå honom. Men han vände sig om, och när han såg lärjungarna tillrättavisade han Petrus: »Håll dig på din plats, Satan. Dina tankar är inte Guds, utan människors.«

Sedan kallade han till sig både lärjungarna och folket och sade: »Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min och evangeliets skull, han skall rädda det.«